

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 54
din 13.05.2010

Dosar nr: 479/2009

Petiția nr: 10.506/26.11.2009

Petent: Ș V R

Reclamat: Discovery Channel România

Obiect: Încălcarea dreptului la demnitate al persoanelor tatuate prin videoclipul prezentat de reclamat pe postul de televiziune

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. Ș V R

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Discovery Channel România, Str. Maria Rosetii nr. 6, et. 5, sector 2, București

II. Obiectul sesizării

Petentul, prin **Petiția nr. 10.506/26.11.2009** (fila 1 la dosar) arată că reclamatul a prezentat un videoclip care încalcă dreptul la demnitate al persoanelor tatuate.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră discriminatorie videoclipul publicitar la emisiunii „Miami Ink”.

IV. Procedura de citare

Petentul a fost citat pentru data de 09.02.2010 (fila 6 la dosar).

La citare petentul nu s-a prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentul consideră discriminatorie videoclipul publicitar la emisiunii „Miami Ink”, arătând că prin acest videoclip se încalcă dreptul la demnitate al persoanelor tatuate.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin **Adresa nr. 10701/08.12.2009** (fila 2 la dosar), a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale a CNCD, arătând că în domeniul audiovizualului doar Consiliul Național al Audiovizualului are competența de a aplica sancțiuni contravenționale.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul consideră discriminatorie un videoclip difuzat de reclamată.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată, asigură dreptul la demnitate: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă,

naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”

Legea nr. 202 din 19 aprilie 2002, republicată, la art. 6 alin. 3 prevede: „Este interzisă orice formă de discriminare bazată pe criteriul de sex”.

Legea nr. 504 din 11 iulie 2002, actualizată, are următoarele prevederi relevante:

„Art. 29

(1) Comunicările comerciale audiovizuale difuzate de furnizorii de servicii media audiovizuale trebuie să respecte următoarele condiții:

a) să poată fi ușor identificate ca atare, comunicările audiovizuale cu conținut comercial mascat fiind interzise;

b) să nu facă uz de tehnici subliminale;

c) să nu prejudicieze demnitatea umană;

d) să nu includă nicio formă de discriminare pe motiv de rasă, etnie, naționalitate, religie, credință, handicap, vârstă, sex sau orientare sexuală;

e) să nu aducă ofensă convingerilor religioase sau politice ale telespectatorilor și radioascultătorilor;

f) să nu stimuleze comportamente dăunătoare sănătății sau siguranței populației;

g) să nu stimuleze comportamente dăunătoare mediului;

h) să nu stimuleze comportamente indecente sau imorale;

i) să nu promoveze, direct sau indirect, practici oculte.

[...]

Art. 40

Este interzisă difuzarea de programe care contin orice formă de incitare la ură pe considerente de rasă, religie, naționalitate, sex sau orientare sexuală.

[...]

Art. 90

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) difuzarea unei opere cinematografice în afara perioadelor prevăzute în contractele încheiate cu deținătorii drepturilor de autor;

b) utilizarea de tehnici subliminale în cadrul comunicării comerciale audiovizuale;

c) utilizarea comunicării comerciale audiovizuale cu conținut publicitar mascat;

d) nerespectarea prevederilor legale privind acordarea dreptului la replică;

e) difuzarea unui serviciu de programe în afara zonei specificate în licența audiovizuală;

f) exploatarea licențelor audiovizuale de către alte persoane decât titularii de drept ai acestora;

g) programarea și furnizarea de programe, cu încălcarea prevederilor art. 27, art. 28, art. 29 alin. (1)-(7), art. 31 alin. (7), art. 32, art. 34, art. 35 alin. (1), art. 36, art. 39, art. 40, art. 41 și ale art. 85 alin. (3)-(9);

h) nerespectarea prevederilor art. 17 alin. (4), art. 49, art. 54 alin. (2) și ale art. 58 alin. (1);

i) retransmisia de către un distribuitor a unui serviciu de programe care nu se încadrează în prevederile art. 75 alin. (1) și (2) și nu a obținut autorizația de retransmisie;

j) retransmisia de către distribuitori a serviciilor de programe, cu încălcarea prevederilor art. 74 și 82;

k) furnizarea unui serviciu media fără a deține licență audiovizuală sau în lipsa notificării prevăzute la art. 74 alin. (5);

l) refuzul furnizorului sau distribuitorului de servicii media de a comunica personalului de control, în condițiile prevăzute la art. 88 alin. (3), informațiile solicitate.”

Decizia nr. 187 din 3 aprilie 2006 privind Codul de reglementare a conținutului audiovizual, la Titlul II, Protecția demnității umane și a dreptului la propria imagine, art. 46, interzice „difuzarea în programele audiovizuale a oricăror forme de manifestări

antisemite sau xenophobe" (alin. 1) și „orice discriminare pe considerente de rasă, religie, naționalitate, sex, orientare sexuală sau etnie” în programele audiovizuale (alin. 2). Conform art. 162, nerespectarea acestei prevederi se sancționează „conform dispozițiilor art. 90 alin. (2) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

Privind soluționarea excepțiilor de necompetență, **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor** prevede următoarele:

„Art. 28

Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29

Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

Art. 30

(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31

(1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32

Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

Colegiul Director constată că în conformitate cu prevederile **Codului de reglementare a conținutului audiovizual**, art. 46, alin. 2, coroborat cu art. 90 alin. 2 al **Legii audiovizualului nr. 504/2002**, Consiliul Național al Audiovizualului are competența materială de a sancționa programele audiovizuale care conțin orice formă de discriminare pe criteriul rasei, religiei, naționalității, sexului, orientării sexuale sau etniei.

Petiția, astfel cum a fost formulată, invocă o discriminare produsă printr-un program audiovizual, care afectează persoanele tatuare.

Colegiul Director s-a pronunțat în astfel de situații în mod repetat prin admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (cum ar fi **Hotărârea 252 din 22.04.2008**).

Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director admite excepția de necompetență materială, invocată din oficiu de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi a membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**,

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților și Consiliului Național al Audiovizualului.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Vicepreședinte

POP IOANA NICOLE – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORANA – Membru

Data redactării 13.05.2010

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

